

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης Γιάννης Χατζηστεργός, ο Δημάρχος του Canterbury Βασίλης Κριθάρας μαζί με τον εκδότη της Εφημερίδας "Κόσμος" κ. Θεόδωρο Κωνσταντίνου.

Η παρέα του κ. Χάρη Κοσπέτα προέδρου της Παναχαϊκής Ένωσης, κ. Σπύρου Μιχόπουλου Γραμματέα και Νίκο Οικονομίδη Υπεύθυνου του Γραφείου Τύπου

Η ερώτηση είναι ρητορική. Γιατί για μερικούς ανθρώπους σημαίνει πολλά, αλλά για πολλούς άλλους σχεδόν τίποτα. Σε αυτούς τους ανθρώπους που δεν γνωρίζουν τι σημαίνει να μελετά κανείς την ελληνική γλώσσα αφιερώνεται αυτό το μήνυμα....

Δεν υπάρχει γλώσσα μικρή ή μεγάλη, καλύτερη ή χειρότερη. Υπάρχει μόνο γλώσσα διαφορετική όπου εμπειριάζει διαφορετικά μηνύματα για την κατανόηση του κόσμου. Το ίδιο ισχύει και για τους διαφορετικούς πολιτισμούς... Μέσα από την αυτοσυνειδησία του ποιος είσαι, ποιες είναι οι ρίζες σου, ποιος είναι ο πολιτισμός που σε διαμόρφωσε, ή σε διαμορφώνει, πραγματώνεται η συνειδητοποίηση του χώρου και του χρόνου (ο τόπος που ζεις και η εποχή που ζεις, οι απαιτήσεις που χρειάζονται για να υπάρξεις) που σε αναγκάζει να θέτεις στόχους, οράματα και να δημιουργείς έργα. Μπορεί κάποιος να υποστηρίξει ότι αυτός είναι ο σκοπός όλων των μαθημάτων. Μπορεί. Εμείς γνωρίζουμε όμως τι προσφέρει η εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας στην παγκοσμιοποιημένη εποχή μας και αυτό υποστηρίζουμε.

Η σημασία της Ελληνικής Γλώσσας στην Αυστραλία από τον Γιάννη Γιομελάκη:

Πριν από μερικά μια φοιτήτρια από το Πανεπιστήμιο του Μακντόουρ, ως την ονομάσουμε Μαρία, πήγε στην Ιαπωνία για να συνεχίσει εκεί τις σπουδές της. Για να συμπληρώσει το εισόδημά της εργαζόταν σε εστιατόριο. Ένα βράδυ, όπως σέρβιρε μια παρέα από Ιάπωνες επιχειρηματίες, ένας από αυτούς την ρώτησε από που ήταν. Η Μαρία απάντησε, 'Από την Αυστραλία.'

Ο Ιάπωνας επέμενε ρωτώντας για την καταγωγή της οπότε η κοπέλα του απάντησε ότι ήταν Ελληνίδα, οι γονείς της ήταν από την Ελλάδα.

Τότε, μπροστά στα έκπληκτα μάτια της, οι Ιάπωνες σηκώθηκαν ως ένα σώμα, υποκλίθηκαν και της είπαν, 'Είσαι κάτι πολύ σπουδαίο.'

Από την συζήτηση που ακολούθησε, η Μαρία έμαθε πως οι άνθρωποι αυτοί μελετούσαν τόσο την Ελληνική γλώσσα όσο και τον Ελληνικό πολιτισμό. Η βραδιά πέρασε όμως το μυαλό της Μαρίας βασανιζόταν από μερικά ερωτηματικά. Γιατί αυτοί οι άνθρωποι

μάθαιναν Ελληνικά, τι τους χρειαζόνταν σε μια χώρα όπως την Ιαπωνία; Αυτή είναι μία ερώτηση με την οποία εμείς οι Ελληνο-Αυστραλοί πολλές φορές ακούμε. 'Τι να τα κάνουν τα παιδιά μας τα Ελληνικά εδώ στην Αυστραλία, σε τι θα τους χρησιμεύσουν;'

Ως Έλληνες έχουμε την ιδιαιτερότητα να εκτιμούμε αυτό που είναι δικό μας αφού το εκτιμήσουν πρώτα οι ξένοι.

Ας δούμε λοιπόν πως αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι ανά τον κόσμο την Ελληνική γλώσσα.

Στην Ρωσία, όπως πρόσφατα μας εκμυστηρεύτηκε καθηγήτρια από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, η Ελληνική γλώσσα θεωρείται η γλώσσα της ελίτ. Το να γνωρίζεις την Ελληνική γλώσσα είναι δείγμα καλλιεργημένου ανθρώπου.

Στο Βέλγιο ιδρύουν σχολεία όπου όλοι οι πολίτες μπορούν να μαθαίνουν Ελληνικά.

Στην Γαλλία στις αρχές του '90 οι μαθητές βγήκαν διαμαρτυρούμενοι στους δρόμους όταν η τότε κυβέρνηση προσπάθησε να καταργήσει την διδασκαλία των Ελληνικών στα Γυμνάσια και στα Λύκεια.

Πριν μερικά χρόνια ο Ισπανός Ευρωβουλευτής Σαγκρέντο, εισηγήθηκε να γίνει η Ελληνική γλώσσα, η επίσημη γλώσσα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στην Μεγάλη Βρετανία οι εργοδότες ενθαρρύνουν τους εργαζόμενους

να μαθαίνουν Ελληνικά γιατί σύμφωνα με έρευνες που έγιναν εκεί, βρέθηκε ότι η Ελληνική γλώσσα τονίζει τις ηγετικές ικανότητες, την κριτική ανάλυση, και την δημιουργική σκέψη.

Έτσι παρουσιάζεται το φαινόμενο οι εργαζόμενοι οι οποίοι θέλουν να ανέβουν στην ιεραρχία της επιχείρησης να μαθαίνουν Ελληνικά.

Στην Κίνα και στην Κορέα οι εκεί κυβερνήσεις ιδρύουν έδρες Νέων Ελληνικών στα Πανεπιστήμιά τους, με χιλιάδες φοιτητές να σπουδάζουν κάθε χρόνο.

Στον χώρο της ηλεκτρονικής δημιουργούνται επαναστατικά προγράμματα βασιζόμενα στην αποκωδικοποίηση της Ελληνικής Μυθολογίας.

Θα μπορούσαμε να ανφέρουμε εκατοντάδες περιστατικά και παραδείγματα για την σχέση των ξένων με την Ελληνική γλώσσα και τον Ελληνικό πολιτισμό, και ίσως επανέλθουμε σε μελλοντικά άρθρα.

Αυτό που είναι σημαντικό απήντη την στιγμή είναι να κατανοήσουμε το εξής:

Το να μάθουμε Ελληνικά δεν είναι μόνο θέμα διατήρησης της ιστορικής και πολιτισμικής μας ταυτότητας. Είναι επένδυση για το μέλλον. Το δικό μας, των παιδιών μας, και της χώρας της οποίας ζούμε.

Η αυστραλία δεν έχει την πολυτέλεια να μείνει πίσω σε αυτόν τον τομέα,

ιδιαίτερα τώρα που οι εφαρμογές της Ελληνικής γλώσσας στον τομέα της ηλεκτρονικής θα είναι τεράστιες.

Θα ήθελα να σας αφήσω με μερικούς στίχους του ποιητή Νικηφόρου Βρετάνου:

Όταν κάποτε φύγω από τούτο το φως θα ελιχθώ προς τα πάνω όπως ένα ρυάκι που μουρμουρίζει. Κι αν τυχόν κάπου ανάμεσα στους γαλάζιους διαδρόμους συναντήσω αγέλου θα τους μιλήσω Ελληνικά επειδή δεν ξέρουνε γλώσσες. Μιλάνε μεταξύ τους με Μουσική.

Επιμέλεια: Πάυλος Θεοδωρακόπουλος

Η παρέα του Κώστα Λιανού και Γιάννη Γιομελάκη